

Republika Srbija
Tužilaštvo za ratne zločine

VIŠI SUD U BEOGRADU ODELJENJE ZA RATNE ZLOČINE

2. april 2012.

Po završenom pretresu protiv okrivljenih Popović Sretena i Stojanović Miloša zbog krivičnog dela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. KZ SRJ, menjam izreku optužnice, tako da ista glasi:

ŠTO SU :

U prvoj polovini jula 1999. godine, u kontekstu i u bliskoj vezi sa oružanim sukobom između oružanih snaga Savezne Republike Jugoslavije- Vojske Jugoslavije, i policijskih snaga Republike Srbije, sa jedne strane, i pripadnika naoružane vojne organizacije «Oslobodilačka vojska Kosova» («OVK»ili «UČK»), i Koalicije NATO snaga sa druge strane, koji se odigravao na području AP Kosova, započet 23.marta 1999. proglašenjem ratnog stanja, Uredbom Skupštine SRJ, objavljena u Službenom listu SRJ broj 15/99

koji sukob je trajao zaključno sa 26.junom 1999.godine, kada je stupila na snagu Odluka Skupštine SRJ o ukidanju ratnog stanja,

kao pripadnici strane u sukobu i to pripadnici Operativno poternih grupa, koje su formacijski pripadale 124. interventnoj brigadi PJP, i to optuženi Popović Sreten u svojstvu komandira voda OPG a optuženi Stojanović Miloš u svojstvu komandira odeljenja istog voda,

kršeći pravila međunarodnog prava,

prema ratnim zarobljenicima, oštećenima Bitići Iliju, Bitići Argonu i Bitići Mehmetu, koji su bili pripadnici dobrovoljačke jedinice zvane «Atlantska brigada», formirane krajem marta 999.godine, u Njujorku, koja je iz Republike Albanije ilegalno prešla na područje Kosova u toku aprila 1999, i stavila se u službu OVK, kao jednoj od strana u oružanom sukobu,

koji su zarobljeni od strane pripadnika srpske policije na administrativnoj liniji AP KiM, 26. juna 1999. godine, oko 13,00 časova.

nisu postupali na način predviđen odredbama člana 3. stav 1., člana 13. Treće ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima iz 1949. godine, ratifikovane od strane Narodne skupštine FNRJ 1950. godine, te protivno članu 2 stav 2 u vezi člana 4 i 5 Dopunskog Protokola II i članu 75 tačka 6 Dopunskog Protokola I

preuzeli oštećene iz Okružnog zatvora u Prokuplju, na način da ih je optuženi Miloš Stojanović, po nalogu svog neposrednog starešine, optuženog Popović Sretena, službenim vozilima prebacio u Nastavni centar u Petrovom selu, kod Kladova, gde ga je čekao Popović Sreten, te su oštećene, ne objašnjavajući im razloge zadržavanja, njihov status, niti dalju njihovu sudbinu i ne poštujući odredbe čl 25 i 26 III Ženevske konvencije, smestili i zatvorili u jednu prostoriju, sa metalnim vratima, koja se nalazi u nedovršenom objektu, koja nije namenjena za smeštaj ljudi, u kojoj nije bilo bilo osnovnih higijenskih i zdravstvenih uslova, sanitarnih uređaja, ležajeva i posteljine, koja je bila nedovoljno osvetljena, metalna vrata zaključali i tako ih držali zatvorene,

na koji način su prema njima nečovečno postupali, jer su tako prouzrokovali strah visokog intenziteta kod oštećenih, zbog neizvesnosti za njihovu dalju sudbinu i zbog egzistencijalne ugroženosti, te su tako optuženi Popović Sreten i optuženi Stojanović Miloš, zajedno, umišljajno pomogli drugome, za sada, nepoznatim pripadnicima policije, kao izvršiocima, u izvršenju krivičnog dela, da liše života oštećene i time ih liše prava na pravilno i prava na pravično suđenje, jer su stvorili uslove i otklonili prepreke drugome da izvrši krivično delo;

pri čemu su u stanju uračunljivosti, bili svesni da protivzakonitim radnjama koje su preduzeli, preuzimanjem i prebacivanjem oštećenih iz zatvora u Prokuplju, smeštajem u neadekvatnu prostoriju, držanjem do dolaska nepoznatih pripadnika MUP-a R Srbije, a Popović Sreten, izvodeći oštećene iz prostorije, u koju su bili zatvoreni, u sred noći i predajući ih žicom vezanih ruku nepoznatim pripadnicima policije-egzekutorima, doprinose njihovom delu i omogućavaju im da oštećene liše života, pa su na takvo doprinošenje obojica i pristali,

nakon predaje oštećenih, za sada NN pripadnicima MUP-a R Srbije, su oštećene vezali žicom, tako vezane ugurali u službeno vozilo i odvezli iza nastavnog centra, do mesta gde se nalazi masovna grobnica posmrtnih ostataka civila albanske nacionalnosti od ranije dovezenih sa KiM, te su ovi iz vatrenog oružja ispalili projekte u potiljačni deo glave sve trojice oštećenih, usled čega je kod njih nastupila smrt, a njihove posmrtne ostatke pohranili u masovnu grobnicu, na koji način su ih lišili prava na pravilno i nepristrasno suđenje,

- čime su kao saizvršioци izvršili krivično delo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika

iz člana 144. KZJ u vezi člana 22.KZJ, u pomaganju u vezi člana 24 KZJ

ZAMENIK TUŽIOCA ZA RATNE ZLOČINE
Dragoljub Stanković